

Sv. Jozef v homíliách sv. Josemaríu

Sv. Josemaría mal zvláštnu úctu k sv. Jozefovi. Tento svätý patriarcha bol neraz predmetom jeho kázania. Pri príležitosti sviatku sv. Jozefa Vám prinášame niektoré texty zakladateľa Opus Dei, ktoré sa venujú tomuto svätcovi. (Je to Kristus, ktorý prechádza, 39-56)

16.03.2012

Svätý Jozef je naozaj otcom i pánom, ochraňujúcim a sprevádzajúcim na pozemskej púti tých, čo si ho ctia, tak,

ako ochraňoval a sprevádzal Ježiša, zatiaľ čo rástol a stával sa z neho muž. Keď ho začneme spoznávať, zistíme, že svätý Patriarcha je aj Učiteľom duchovného života: pretože nás učí spoznávať Ježiša, žiť s ním a cítiť sa súčasťou Božej rodiny. Svätý Jozef nám tieto ponaučenia dáva ako obyčajný človek, ako otec rodiny, ako remeselník, čo si zarába na živobytie prácou vlastných rúk. A táto skutočnosť má pre nás význam, ktorý je podnetom na zamyslenie sa i na radosť.

Nestotožňujem sa s klasickým spôsobom zobrazovania svätého Jozefa ako starca, hoci sa to dialo s dobrým úmyslom zdôrazniť Máriino trvalé panenstvo. Predstavujem si ho ako mladého, silného, možno o niekoľko rokov staršieho než Panna Mária, ale v plnom rozkvetu veku a životnej energie.

Na to, aby človek žil cnosť čistoty,
nemusí čakať na starobu a
nedostatok síl. Čistota sa rodí z lásky
a čistej láske neprekáža ani fyzická
zdatnosť, ani radosť mladosti. Mladé
bolo srdce i telo svätého Jozefa, keď
uzavrel manželstvo s Máriou; keď sa
dozvedel tajomstvo jej Božieho
materstva; keď s ňou žil, rešpektujúc
jej neporušenosť, ktorú chcel Boh
zanechať svetu ako ďalšie znamenie
svojho príchodu medzi ľudské tvory.
Kto by nebol schopný pochopiť
takúto lásku, vie veľmi málo o tom,
čo je to pravá láska, a kresťanský
zmysel čistoty mu je úplne neznámy.

Tomu nás učí aj život svätého Jozefa:
život prostý, normálny, obyčajný,
skladajúci sa z rokov vždy rovnakej
práce, z ľudskej stránky
jednotvárných dní, ktoré plynú jeden
za druhým. Veľakrát som nad tým
rozmýšľal, keď som rozjímal o

postave svätého Jozefa, a toto je vlastne jeden z dôvodov, prečo ho mám v takej osobitnej úcte.

Jozef miloval Ježiša tak, ako otec miluje svojho syna a snažil sa mu dať všetko to najlepšie, čo len mohol. Staral sa o toto Dieťa, ako mu bolo prikázané, a vychoval z neho tesára: prenechal mu svoje remeslo. Preto keď susedia z Nazareta hovorili o Ježišovi, nazývali ho *faber* alebo *fabri filius* – tesár a tesárov syn. Ježiš pracoval v Jozefovej dielni a po jeho boku. A aký bol Jozef, ako v ňom účinkovala milosť, ktorá ho robila schopným zastať si úlohu po ľudskej stránke vychovať Božieho Syna?

Ježiš sa musel Jozefovi iste podobať: spôsobom práce, črtami charakteru, rečou. V Ježišovom realizme, v jeho pozorovacej schopnosti, v spôsobe, ako si sadal za stôl a lámal chlieb, v jeho záľube prednášať svoje učenie

vecne a brať si pritom príklady z každodenného života – v tom všetkom sa odráža jeho detstvo a mladosť, a tým aj jeho styk s Jozefom.

Učiteľ duchovného života, robotník oddaný svojej práci, verný Boží služobník, neustále po Ježišovom boku – to je Jozef. *Ite ad Ioseph*. Od svätého Jozefa sa kresťan naučí, čo to znamená patriť Bohu a zároveň byť plne medzi ľuďmi, posväcujúc svet. Chodte za Jozefom a nájdete Ježiša. Chodte za Jozefom a nájdete Máriu, ktorá útulnú nazaretskú dielňu vždy naplňala pokojom.

opusdei.sk

sk-sk/article/sv-jozef-v-homiliach-sv-
josemariu/ (20.02.2026)